Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26123
Copyright: Admont, Benediktinerstift

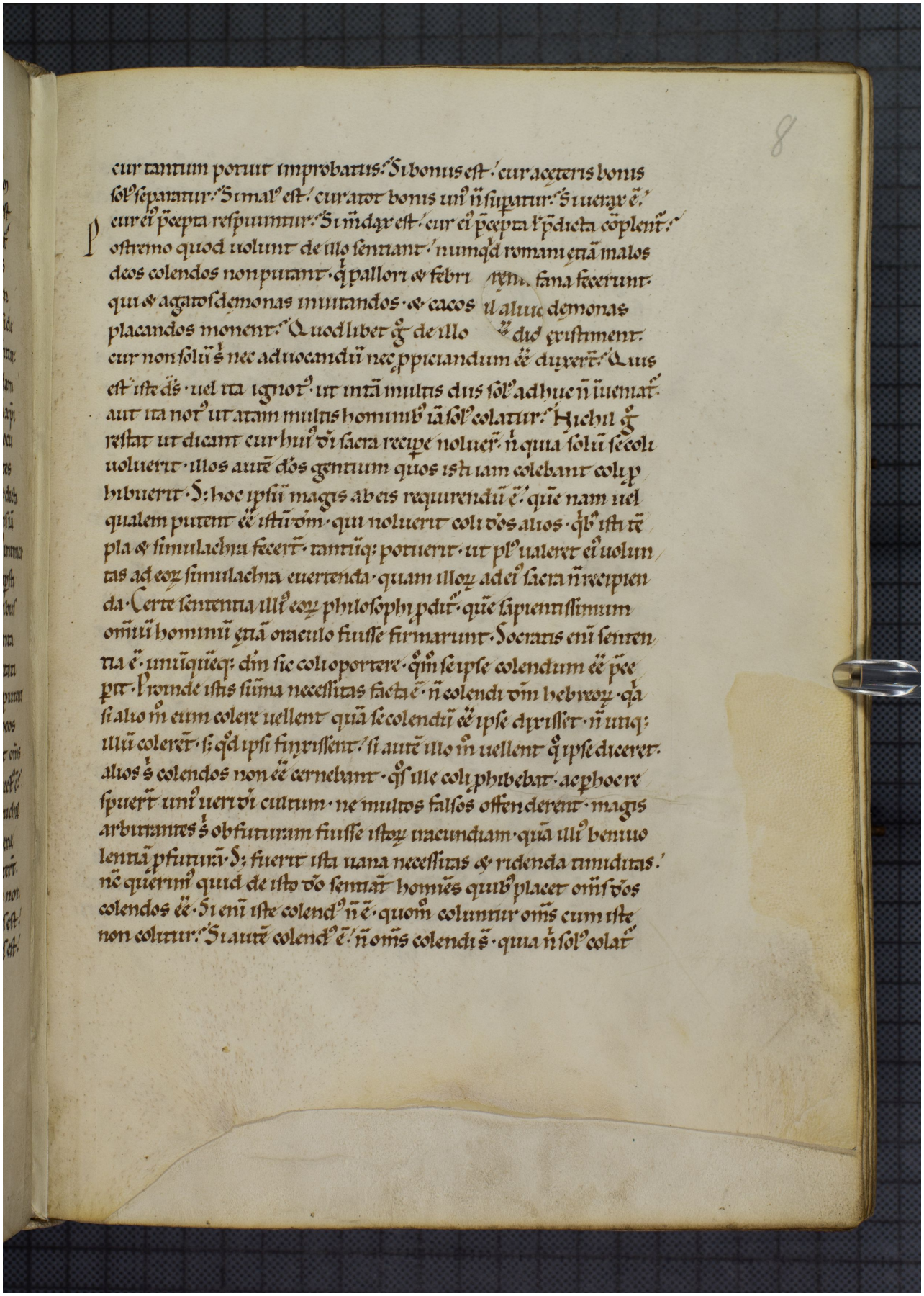

8

cur tantum potuit improbatus? Si bonus est, cur aceteris bonis
sol separatur? Si malus est, cur alios bonis uni ñ supponitur? Si uerax ē,
cur ei pcepta respuuntur? Si mdax est, cur ei pcepta l pdicta cōplent?
Postremo quod uolunt de illo sentiant. numqd romani etiā malos
deos colendos non putant, q pallori & febri rem. fana fecerunt.
qui & agatos dēmonas mutandos, & cacos ul aliud demonas
placandos monent? Quodlibet g de illo ē did cristiment.
cur non solū s nec adiuocandū nec ppiciandum ēē duxerē? Quis
est iste ds, uel ita ignot, ut intā multis dus sol adhuc ñ iuenat.
aut ita not, ut iam multis hominib iā sol colatur? Hic hil g
restat ut dicant cur hui di sacra recipe noluerē, ñ qua solū secoli
uoluerit, illos autē dos gentium quos ish iam colebant coli p
hibuerit. S: hoc ipsū magis abeis requirendū ē, quē nam uel
qualem putent ēē istū om, qui noluerit coli dos alios, qb istū tē
pla & simulachra fecerē, tantūq; potuerit, ut pl ualeret ei uolun
tas ad eor simulachra euertenda, quam illor ad ei sacra ñ recipien
da. Certe sententia illi eor philosophi pdit, quē sapientissimum
omnū hominū etiā oraculo fuisse firmarunt. Socratis enī senten
tia ē, unūquēq; dm sic coli oportere, qm se ipse colendum ēē pce
pit. Proinde istis summa necessitas facta ē, ñ colendi om hebreor, qa
si alio m eum colere uellent quā se colendū ēē ipse dixisset, ñ unq;
illū coleret, si qd ipsi finxissent. si autē illo m uellent q ipse diceret.
alios s colendos non ēē cernebant, qs ille coli phibebat. ac phoce
spuerē uni uer di cultum, ne multos falsos offenderent, magis
arbitrantes s ob futuram fuisse istor iracundiam, quā illi benuo
lentiā pfuturā. S: fuerit ista uana necessitas & ridenda timiditas.
nē querim quid de isto do sentiat homēs quib placet omis dos
colendos ēē. Si enī iste colend ñ ē, quom colunt omis cum iste
non colitur? Si autē colend ē, ñ omis colendi s, qua ñ sol colat